

ცნობის ფურცელი

სურათებიანი დამატება

გაზარები № 284.

ხათუაბათი, 8 ივლისი 1904 წ.

გაზეთი № 2547.

მოაგარავი

სტატია

ავარიას ბაქნზედ დასკირნიბორნი ასად შეუღლებული. კაც ქალისთვის წელზედ ხელი ეფას, ქლო თავის მხრივ ეკრინდა მუდლებს და ორთავინი ბედნიერი ჰერინინან რავს. ლრუბლების ნაგლევებიდან მოქუმული მოვარე იყურებოდა: უმცკოლი, უშერლა და გულიც მოსრულდა თავის მოსაწყის, არავისთვის გამისაღებ ქალწულობაზე. გარიდღული ჰაბირი მოთავდის მისმანისა და ხებარდის სურით გაუღრძილოკურ: სადლაც, ლიანდგის მეორე მხარე, მწყერინტა გაპკოდა.

— რა კარგი, საში, რა კარგი! — ერმებოდა ცოლი: — კაც ენანება, საშიმრე ვარი: — აბა ერთი გახედე, რა კახტად და ალერისანან გამოიყრება ის ტყე! რა ტურფანი

ჭ ექიმი ს. თოლეურია
გარდულია 23 ივნის, 1904 წ.

იქ, სადლაც უორს, სტატირიბი ხომი... ცეკვილის ცირა... განა არ მოგწენს, როცე ქარს შემ შენავდე ღონავმოაქს მომავალ ჩატრრელის ჩატრრობა?

— ე, მაგრამ ცხელი რათე გაქს ხელიბას, იმიღომ განა, რომ ღულავ, ვარიკა... ერთი ქს მითხარ, რა დაგვიშადეს დლეისთვის გამშად?

— არავშა... წიწილია... წიწილია როგორც გვეყვა. შენ კიდევ მოგიტანს ქალაქიდან სარდინა და ზერგელი.

მთვარე, თითქ ბურნუთი მისტარი, ღრუბლებს იმოვარა. ხალხის მედნიერებამ გაასეუნა თვისი უპრეტონა, გამმრტყელებული სარეცელი ტოტებსა და ხეებს იქთ.

— გატარებელი მოდის! — სიტვი გარინ კა: — რა კარგია! უმრის სამი ცეცხლის თვალი გამომრნდა. ბაქნზედ სადლურის უფროისი გამოეყიდა, აქცე ღიანდაგზე სანიშნო სანა-თებმი ლაპლაპი დიწესტ.

ექიმის საშიო თოლეურიას დასცულავს, ჰროცებისის თვე.

არიან ეს ამიყი, მდუშარედ მდგომი ტურფანის ბორბი!

— გატარებელი გაფის ტუმრით და საბაში წაეც-

ვერინი, სამა, აქციელიძე, არა-მარტო არა-მარტო!

ქართველი სამსონ თოლემის დასაფლავება.—პროცესია საკრისულო ცამართა.

ქართველი სამსონ თოლემის დასაფლავება.—სამუსტროსადმი.

ქართველი სამსონ თოლემის მასკრენება სასაფლაოზე

რომ მე და შენ, ვარინკა, ისე კარგად, რომ დაუჯერებე—
ლი კი აა.

შევი საფახუმი უშმიდ მოკურად ბაქეთან და გაჩერდა.
ვაკონების ნახევრად განათებულ ფანჯრებში აქა-იქ გამოჩენდა
ნაძღინარები სახეობი, შლიახები, შეჩერება...

— ამ! ამ! — მოსიმა გრი ვაგონიდან: — ვარინკა თვის
ქრისტი ჩეც დასასველდა დამსასულა! აგრე ისინი ვარინკა!..
ვარინკა! ამ!..

ვაგონიდან არ კალ გადმოხტა და ვარინკა კისერ-
ზედ ჩამოყენდა. იმათ შემდეგ გამოჩენა მსუბინი, ხარის
შესული ქალი და მაღლია გასაღდრეობულ—შვერინი კაცი,
შეკე ბარიკი და კიბისთული არ იყონაზოლი; გონინი კილებს
აღმზრდლო ქალი მოჰყვებოდა, ხოლო ამ ქალს გვის.

— ამ, ჩვენც აერ ხომ მოეკლით, მევობარი! — დაი-

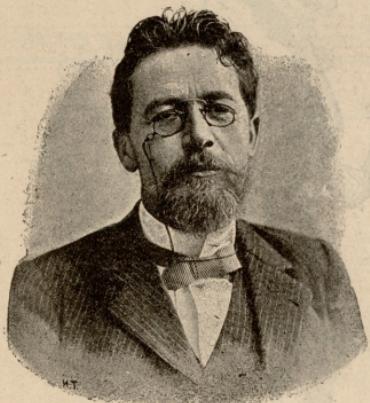
რომ აქმდე არა გნახა! კოლია, კოსტია, ნინა, ფილი... შეი-
ლება! ეკუცეთ მალუ ვარინკა! ყველონ შენთან ვაზო
მოედ კურუბ-წიწილიანდ და სამი-თაბიოდე დღით, ინდია არ
შევავიწილება. შენ, გრაუვანე, ბერ ცერტმონიებს თავი
დაანდებ.

ბოძისა და იმისს სახლობის დანახვულებ ცოლქმას ელ-
და ეცთ, ვიტრუ ბიძა ლაპარაკმდ და ჰერცელდა, საშის
თავში გაულენა შემდეგმ სურამის: ისა და ცოლი სტუმრებს
დაუმომენტ თავინან საში სოახს, ბალიუბს, სანქბებს; ზერგი-
ლი, სარდინ და აეროშეა ერთ ჭურმ ააჭერება, ბავშვები
და გლეჯუავენ მთლიან ცვალელებს, დაღრიგის მელანს, წილი
კიფლის ასტრები. ძღლებ მთლიან დღლებით გააძამი ლაპარაკ
თავისს ტრიოლსა და იმისზედ, რომ ჩამომაულობით ბარინება—
სა ფუნ-ტინტრისაა...

სავ ცკეც სისულვლით უსურებდა ახალგაზრდა ცოლის

— ესენი შენ გესტურნენ, განა... ეშმაკმა იცის მაგათი

ତୋହା ଫୁଲ ରୂପି!— ମେ କି ଏହା, ଶେନ ଗ୍ରେସ୍‌ରୁମ୍‌ରୋର୍ଭେ!—ତୁମେବୁନ୍ଦା ଗୁଣମିଳୁ-
ଲୋକିଙ୍କିବାକୁ ଯୁଗ୍ର-ତୀରୁମା ପରମା:—ଶେନ୍ଦି କିମ୍ବି କି ଏହା, ଶେନ୍ଦି
ନେବେଶ୍‌ବେବୀ ଏହାନି!

A 7603

† s. ჩეხოვი
აგრძელებული 2 ივნისს 1904 წ.

და მოუბრუნდა. რა სტუმრებს, მიჰმართა ალექსიანის ღი-
მოლიდ.

— უმორჩილესად გოხვეთ!

ლრომლებიდან მოგვირ მოცურად. გვენებმოდთ, იღ-
მებამ. თორთს ქანები კი იყ, რომ ისმა ნოთესვები არა
ჰყავდა. სახმე კი ზურგ-შეტყიცვა, რომ დაევა-
რა გარემონტული, სასოწარკვთოლი სახე,
მისჩარის თავის შრივ სტურმებს, თან სკდა-
ლობდა თავის მძიმეს მინიჭული, გულემოლ
აღმოჩენილება მიეცა:

— უმდაბლესად გთხოვთ, უმორჩილესად
ოთხოთ, მობრძანდით, ძვირფასი სტუმრები!

2 - 8k82626k2820.

ପାଇଁତାନ ମୁଦ୍ରାଣ୍ଜଳି

ՏԵՐԵՆԻ ԲԱԿՄԱՆՆԵՐ

მთვარიანი ღამე იყო. ჰყინავდა. ალექსეი
ივანიჩ რომანსოვმა ფრთხილად შეაღო ჭიშკა-
რი უა ძმეშვილია.

—“ଆଧାରିନ୍ଦରୀ—, —ସ୍କ୍ରିପ୍ଟିଲ୍ସମ୍ବଳସଂକଳନ୍ଦା ଦେଇ ଦା ହାତରବୁଝାଇ ଶୁଣିଲୁଣ ତଥାରିଲ୍ସ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟିଲ୍ସମ୍ବଳୀ ଶେଷ ଏହା ହାତରବୁଝାଇଲୋ—ଆଧାରିନ୍ଦରୀଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଖର୍ତ୍ତା, ଅନ୍ତର୍ଭାବ, ଯେଉଁଠାର୍ଗୁଣି... ଏ, ତୁମ୍ଭେ ହୈଲୁଣ ନେଇଲୁଣ୍ଟାବୁର୍ବାହି—ଶୁଣିଲୁଣ ତଥାରିଲ୍ସମ୍ବଳୀରେ ପରିଚାଳନା ହେଲାବୁବୁର୍ବାହି... ନିମିତ୍ତ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଦେଇଲୁଣ ତଥାରିଲ୍ସମ୍ବଳୀରେ ପରିଚାଳନା ହେଲାବୁବୁର୍ବାହି... ଶେଷରୁଧ୍ରୁବ ଶୁଣିଲ୍ସ, ଦା ଏହାହାତରବୁଝାଇ ଶୁଣିଲ୍ସ—

— မှတ်။ — ဒိုက္ခန်းများ အကြောင်းအဖွဲ့၏

— რორ... — გაიმეორა ძალლას.

— ଏହି ଶ୍ଵେତଶବ୍ଦି! —ଗୋଟିଏନା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ହରମହିଳଙ୍କୁଙ୍କାରୀ — ହରଗୋପାଳ,
ଶ୍ଵେତପୁ... ଶ୍ଵେତପୁ ଶ୍ଵେତଶବ୍ଦିକାଳ ଲମ୍ବାଲି କାପୁଛିଲେ? ଏହି ପିଲାଗ୍ରୀଜୀବାଦ
ମେଧିମଳ ହିଲେ ଶ୍ଵେତପୁରାଶିଥାରେ, ଦିନକାଳି, ମହିଳାଙ୍କରେ... କୁଟୀ ତୁ ଶ୍ଵେ
ତାର ପାର, ହିଲେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ, ଗ୍ରେଟର୍କାନ୍ଦିଙ୍କରେ, ଶ୍ଵେତପୁରାଶିଥାରେ... ଏହି, ମା-
ପୁରୁଷ... ଶ୍ଵେତପୁରାଶିଥାରେ... ଓ, ଶ୍ଵେତପୁରାଶିଥାରେ... ମା କମି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ନା ବାବି? ଶ୍ଵେତ ହରଗୋପାଳ ଗ୍ରେଟର୍କରେ, ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବାବି ମେ, ତୁ ଏହା
କିମ୍ବାକିମ୍ବା?

— հինգ... 388!

— თათი! — ხელი გაუწიოდა ძაღლის რქმნინვებაში. — თათი არ მაღლევთ? არა კუტრით? არც საჭიროა... სწორედ ასე ჩინებული რეა, მაგრამ ჯერ კი ნება მომეცით, თქვენ დონგზედ... მე ისე სიყვარულით...

— ဒေဝ၊ ဒေဝ... ဟဟာ.. ဒေဝ၊ ဒေဝ ဒေဝဝ!

— Հհհհ... Ֆաթ! Ֆաթ!

— ମେଣ୍ଟା, ନୁ କି ହେଲେ ଦେ... ରାଜ୍ୟର କାଳାବାହିରୁପାଇ...
ତାଙ୍କ, ମେଣ୍ଟରୁକ୍ତି. ଶୁଣି ଶୁଭ୍ରତାର ଏ ଅଳ୍ପ ଠିକ୍ ନାହିଁ - ତୁମୁକୁ! କିମ୍ବା
ରାଜ୍ୟରୁଙ୍କ ଉପରେକୁଣ୍ଡା? ଯେତେବେଳେ ହିତୀ. କିମ୍ବାଫଳିତ, କ୍ଷେତ୍ର,
ଶ୍ଵାସରେ, ମେଣ୍ଟରୁଗ୍ରହଣକାରୀ କାଳାବାହିରୁପାଇ... ରା ବାହିରୋଇ
କୁଣ୍ଡା କି ମେଣ୍ଟରୁକ୍ତି! ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏଣ୍ଟ ଲିଖିଲା! ଓ, ମେଣ୍ଟରୁକ୍ତି
ଲିଖିଲା, ତୁମ କାଳାବାହି ବାର ଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭ୍ରତାର ଶୁଭିଲା. କିମ୍ବା ଶୁଭ୍ରତାର
ଶୁଭିଲା ହିତୀରୁକ୍ତି! ରା କାରିଗି ହେଲେ ଦେଇଲା, ରାଜ୍ୟ ଶୁଭ୍ରତାର କାଳାବାହି

გენერალი პ. კონდირასტოვის

ბერძნული ფონ-შტაკელბერგი

ଖରମାନ୍ଦସୁଲ୍ବ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାହିଁଏକ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଥାଏବା
— ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କାହିଁଏକ ଲୋକ ଯାଏବା କାହିଁଏକ ଲୋକ
ଲୋକରେ ଲୋକରୁକୁଠାରୀ ହେବାର ପାଇଁ କାହିଁଏକ ଲୋକ ଯାଏବା
କାହିଁଏକ ଲୋକ କାହିଁଏକ ଲୋକରୁକୁଠାରୀ ହେବାର ପାଇଁ କାହିଁଏକ

ଅଲ୍ଲାଙ୍ଗୁଲ୍‌ଶ୍ଵରୀ ରୋନିକିମି ମାଘରାଦ କିଂକରିତ୍ୟା ମୁହଁରୁ ମୈକ୍ରଲେଟି ଏବଂ
ଚିକିତ୍ସା ମନ୍ତ୍ରାତି:

— ମାଧ୍ୟମିତାରୀ, ଜୁମ୍ବିଶ୍ରୀ... ଶେରା ଗର୍ବନ୍ତି, ନାଗରିକ କିଂକରିତ୍ୟା
ଶ୍ଵରୀ କିମିଳି ଗମନିଲୁବିଷ ଏହି ଗମନାଗମନି? ଏହି ଏହା ବିନ, ବେଳା
ମିଠାମ୍ବେ ଗ୍ରାମବିହାର, ବିନ ମିଠାବିହାର ଜମିକୁରୁତି ଲାଗୁଣି ବିନିନି
ଏବଂ ମେହି ସୁରକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ଗଲାବିରୁଳୁ ବିନ, ତୁ ଏହା ବିନ କେବଳିନି
ବିନ, ଫାରିସ୍‌କ୍ଷେତ୍ର, ରୂପା! ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ, ମୈକ୍ରାତାମ୍ଭି!

ରୂପାନିଲୁବିଷ ବ୍ୟାକାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରି
ବିନ ମନ୍ତ୍ରାତି.

— ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ, ଶେରିକାମ୍ଭ! ଏହାଙ୍କୁ ଏହାକାରୁକୁ କେମିତ୍ରୀଯି ଲିଖିଲାଇ
ବିନିନି ଏହି ଉପର୍ଯ୍ୟାମ. କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି ମେହିଲୁବି ମେହିଲୁବି ଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ,
କାରିତ୍ତି କାନ୍ଦିଲୁବି ଲାଗିଲୁବି ଏହାକାରୁକୁ କେମିତ୍ରୀଯି ଲାଗିଲୁବି ଏହା
ଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀନିନିର୍ଦ୍ଦେଶ! ଶେରିକାମ୍ଭ, କାନ୍ଦିଲୁବି! ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ, ଦାମଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ ଏହି ଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ!
ରୂପାନିଲୁବିଷ ବ୍ୟାକାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ.

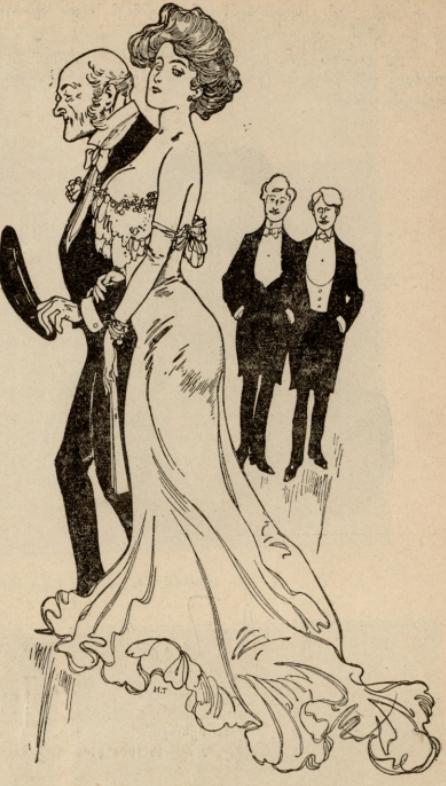
— ଏ ଗର୍ଜୁ, ଲିଖିଲାଇ ଗର୍ଜୁ! ଦାମଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ ପ୍ରେରିତିରୀ, ଏହି
ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡବା! ତୁମ୍ହିର ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ଶେର ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ନ୍ଯୁ ଦାମିତ୍ତି
ଗାନ୍ଧି. ଏହି, କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ... ଲାଗିଲୁବି ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ,
ଶେ ଲାଗିଲୁବି! ଗର୍ଜୁ! ଗମଲୁବି, ମୁରୁଣ... ଏହିକି ଶେର ଲାଗିଲୁବି
ଗମକିନାନ୍ତି? ଗମଲୁବି! ଏ, କେମି କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି, ଲାଗିଲୁବି—ସୁଲ କ୍ଷେତ୍ରା
ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ... ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ... ଏହି ଗମଲୁବି ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି
କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି... ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ... ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ... ଶେ ଗମଲୁବି!

— ଏହାରି...

ରୂପାନିଲୁବିଷ ଦାମିଲୁବି କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି ଗାନ୍ଧିକ୍ଷରୀ ଏବଂ ଗର୍ଜୁକ୍ଷରୀ କିମିଳି
ଏହିକିମି ଗର୍ଜୁକ୍ଷରୀ, ମେହି କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି ଶେରିକାମ୍ଭବିଷ ଏବଂ ବାରବାପିତା ତାଙ୍କି
କାରିତ୍ତିକିମି ଗମଲୁବି.

ମେହିକ୍ଷରୀ ଦୂରେ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଏହାକାରୁକୁ ଗମନିଲୁବିଷ, ରୂପାନି
ଲୁବିଷ ଲାଗାପ ଏହାକାରୁକୁରୀଗିରୀ ଲିଖିଲାଇ ଏହାକାରୁକୁ
ଦୂରେ ଦୂରେ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଏହାକାରୁକୁ ଏହାକାରୁକୁ ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ
ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତି ଏହାକାରୁକୁ ଏହାକାରୁକୁ ଏହାକାରୁକୁ ଏହାକାରୁକୁ

କମିଲୁବି.

— ଏହି ଶେର ଶେରାକ୍ଷରୀ ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତି, ଏହାର ତାଙ୍କିର ଶେରାକ୍ଷରୀ?

— ଏହାର ଶେରାକ୍ଷରୀ, ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ମିଠାକ୍ଷର୍ମୁଣ୍ଡ ମେହିଲୁବି ମେହିଲୁବି
ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ ଶେରାକ୍ଷରୀ

